

[Indenrigsministeren]

af, så jeg tror i virkeligheden, det var ham, man skulle spørge.

Så sagde fru Ebba Strange, at hun mente, jeg havde skrevet, at indvandrerne skal underordne sig. Nej, det mener jeg ikke de skal, men jeg mener til gengæld, at danskerne skal acceptere indvandrerne, så hvis der er nogen, der skal underordne sig eller acceptere, er det begge parter. Det, jeg har skrevet i redegørelsen, er, at der skal stilles krav til indvandrerne, på samme måde som vi stiller krav til alle andre danske borgere. Der er sandelig ikke tanker om, at de skal underordne sig; det ville ligge mig temmelig fjernt.

Til hr. Knud Lind skal jeg blot sige, at jeg synes, hr. Knud Linds indlæg skubbede i en helt anden retning end den, min redegørelse i hvert tilfælde forsøger at skubbe i, og det var jeg egentlig lidt ked af, men jeg skal ikke gå længere ind i synspunkterne eller argumentere mod det; det tillader min tid mig ikke. Hvis jeg havde tid, ville jeg meget gerne tage den holmgang.

Fru Birgith Mogensens indlæg var jeg meget enig i hele vejen. Fru Birgith Mogensen nævnte tolkeproblemet, som mærkværdigvis ikke har været berørt ret meget her i dag. Vi har nemlig for få tolke, og derfor er det nok vigtigt med den danskundervisning, vi altså alle sammen lægger så megen vægt på, men det er altså også vigtigt, at vi får intensiveret løsningen af tolkeproblemet. Det bliver vi nødt til at tage op, og jeg er opmærksom på, at det er en vanskelighed.

Så nævnte fru Birgith Mogensen også oplysningen og bladet og spurgte, om det dog ikke ville være noget med en indvandreradio. Jeg kan sige til fru Birgith Mogensen, at det er ting, vi i øjeblikket har til drøftelse i ministeriet, fordi også andre, bl.a. indvandrerne i Ishøj og kontaktudvalget, har drøftet disse ting og også er kede af, at radioen ikke gør mere ud af indvandrerforhold, og at f.eks. fjernsynet ikke sender nogle flere film, som vedrører disse menneskers nationale baggrund, og at man derfor ikke rigtig har forståelse for, hvad indvandrerne i virkeligheden er, og hvad det er for en bagage, de kommer med, så det ser vi altså i øjeblikket på om vi kan gøre noget ved.

Jeg tror også, det er rigtigt, som fru Aase Olesen sagde, at manglende viden fører til frygt, og at noget af det vigtigste, vi kan gøre, derfor er at oplyse så meget som muligt.

Jeg var glad for fru Aase Olesens ord om, at der var lagt god vilje i redegørelsen, og at det var en hæderlig redegørelse. Det bliver man jo altid glad for at få at vide, og jeg kan love fru Aase Olesen, at regeringen vil bestrebe sig på at holde, hvad vi har lovet.

Hr. Knud Lind sagde, at det var en dansk stil. Den kunne godt have været tættere, og vi kunne have brugt flere ord eller noget i den retning, forstod jeg. Jeg vil hellere bruge lidt færre ord og så måske holde dem, men det er noget andet.

Fru Anne Grete Holmsgård sagde først, at redegørelsen viste manglende evne og vilje, men jeg synes, at ordførernes indlæg i dag glædeligvis har vist, at man havde et lidt andet indtryk, og det kunne jeg så være glad for. Når regeringen har lagt redegørelsen frem, har det faktisk været, fordi vi forestillede os, at folketinget ville være glad for at få at vide, hvilke tanker regeringen gør sig, og efter hvilke retningslinjer regeringen tænker sig at lægge sin politik i indvandrerspørgsmålet. Det troede jeg oprigtigt talt man ville være glad for. I hvert tilfælde kunne jeg forestille mig, at der var blevet et forfærdeligt vrøvl, hvis vi ikke havde lagt en sådan redegørelse frem. Men jeg synes, det må være rart at have fået at vide, hvilke ting vi vil lægge vægt på.

Fru Anne Grete Holmsgård var utilfreds med, at bladet er lavet på dansk. Det er meget vanskeligt at lave et blad, som kan tilfredsstille alle de indvandrere, vi taler om her. Der er så mange sprog, at det ganske enkelt ville være umuligt. Selv inden for det enkelte indvandrerland er der jo så mange sprognuancer, at indbyggerne dårlig nok forstår hinanden, og derfor ville det være uladommeligt at lave det på anden facon. Men vi kan komme noget af den kritik i møde, som ligger i det, der bliver sagt, netop ved at intensivere indsatsen i radio og TV.

Så blev jeg spurgt om, hvorfor vi ikke havde gjort mere ud af flygtningeproblemet. Dertil kan jeg sige, at socialministeriet for nylig har lavet en rapport om problemstillinger og nogle løsningsmodeller vedrørende de administrative forhold og andre rutiner på flygtningeområdet, når flygtninge kommer til de forskellige kommuner her i landet. Den rapport er nu til udtalelse, og jeg kan ikke sige noget om den, før svaret på de udtalel-